

DE BEDRIJFSSCHOLEN EEN DAGJE UIT

De opzet van deze dag was een bezoek aan de KEMA te Arnhem met als verrassing een bezoek aan Burgers Dierpark.

Om bij ons busreisje te beginnen, dit werd ingeluid met de optimistische ochtendzang van „We gaan nog niet naar huis“ afgewisseld met de verkijkende liederen van „een potje met vet“ en als er geen bier meer is dan..... enz. enz.

Zodra we in Arnhem aankwamen gingen we naar de dierenhul en gebruikten we eerst in het restaurant een kopje koffie. Hierna konden we naar de aapjes gaan kijken en van het natuurschoon genieten, wat daar in allerlei vorm aanwezig was en waar wij dan ook met volle teugen van genoten. Dit ook weer op zeer uiteenlopend gebied!

Na dit natuurschoon werden wij vergast op een heerlijk diner.

Zo verstreken twee uur en na uitgebreid afscheid te hebben genomen van dierenpark, zijn bewoners en bezoekers vertrokken we naar de KEMA. Daar aangekomen kregen wij eerst een inleiding van wat ons te wachten stond. Bij de rondleiding gingen wij eerst naar de SEP, dit is de controle van het Nederlandse koppehnet.

Daarna kregen we een uiteenzetting

VERVOLG VAN PAG. 3

grote mannen zoals Peter Post en Gerit Schulte met alle macht de strijd uitgingen knokken, was er voor ons een zame avontuurs niets meer te bevechten. Maar we reden de toer samen uit en we kwamen zowaar nog in de publiciteit ook. Het Algemeen Dagblad en Het Parool wijdde beide een leuk stukje aan onze prestatie.

Volgend jaar hopen Wim, die nu nog pas 18 jaar is, en ik weer van de partij te zijn. Als ons clubteam dan wat minder tegenslag krijgt komt er misschien wel een goede plaats in het ploegenklassement uit de bus.

Prijswinnaars vakantiepuzzel

Wij menen dat onze vakantiepuzzel in de smaak is gevallen. Er was wel enig doorzettingvermogen voor nodig om dit geheimschrift te ontcijferen, maar als men eenmaal tot de ontdekking was gekomen dat de letter e loch wel de meest voorkomende van het alfabet is, was men op de goede weg.

Wij hopen dat de prijswinnaars veel genoegen zullen beleven aan de alom geroemde musical "My Fair Lady." Het zijn:

Le prijzen:

F. J. Steetsel, 2332.

G. F. Köhler, 1521.

J. Rossaert, 2900, Utrecht.

J. G. v. d. Oest, 1526.

J. M. Kemper, 9350.

Ze prijzen:

Mevr. v. Bohemen, ENAF.

J. de Mos, 2633.

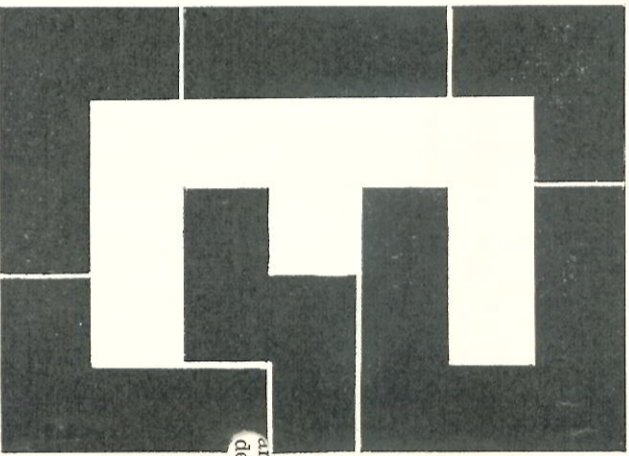
G. Fleur, 2121, Utrecht.

D. van Leeuwen, 2613.

A. Visser, 2111.

De oplossing luidde: Veel beter is het grote ding te durven, glorieuzer trionfen te behalen, zelfs al wordt die door een nederlaag ongedaan gemaakt, dan zich op een rij te plaatsen met die zielige geesten, die nooit veel genieten of hevig lijden, omdat ze leven in de vale schemering, die overwinning noch nederlaag kent.

Oplossing puzzel 59

Maandag 28 augustus a.s. tussen 3 en 4 uur is er nogmaals gelegenheid personeelsobligaties af te halen aan de balie op de 4e verdieping van het hoofdegebouw aan de Maanweg. Wilt u het voorlopige bewijs meebrengen?

Leo Kool.

Jubiläum heer Wille kreeg bijzondere aandacht

De vorige week zaterdag was de heer Wille 25 jaar bij ons in dienst en dat was voldoende reden om donderdag 17 augustus in de kantine van de Kaastfabriek bij elkaar te komen om dit feit te gedenken.

De heer Wille, begeleid door z'n vrouw en 2 kinderen werd achtereenvolgens toegesproken door ir. Bourleffs, bedrijfsleider, de heer Van Duren, chef personeelszaken, de heer Hey, bedrijfschef, de heer Ten Pierick namens de Ondernemingsraad en ten slotte door de heer Huijzing, zijn chef.

Uit alle toespraken bleek met welke grote liefde en met welk een prettig contact met collega's de heer Wille al die jaren zijn werk heeft gedaan.

het V.D.H.-tje

WEEKLIJKS VERSCHIJNEND PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG, UTRECHT EN SNEEK.

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr 707
25 augustus 1961

ENGELSE TV-KIJKERS

Op enkele afdelingen van ons bedrijf Maanweg was het de laatste woensdag voor de fabrieksvakantie een gesjouw met camera's, lampen en alles wat er nog meer bij een filmopname hoort. De chefs in kwestie namen de uit dit geloop voortvloeiende (en overigens geringe) strooisel graag voor lief, getroost door de gedachte dat zeer binnenkort miljoenen Britten in de gelegenheid zullen zijn op een afstand een kijkje in onze fabriek te nemen. Dat zit zo.

Zoals bekend is op het ogenblik de vraag actueel of Engeland al dan niet zal toetreden tot de Europese Economische Gemeenschap. Dit probleem heeft de programmaleiding van de ITA op de gedachte gebracht in een serie van uitzendingen enige voorraanstaande personen uit de landen die nu reeds tot de Euronmarkt behoren, voor de TV-camera over dit onderwerp aan het woord te laten. Deze interviews zullen omlijst worden met beelden over het bedrijfsleven in deze zes landen.

Wat Nederland betreft zijn daartoe bezochten gebracht aan onze minister van Buitenlandse Zaken, de voorzitter van de Nederlandse Federatie van de voorzitter van het NTV en..... Van der Heem N.V. Het vragengesprek werd in ons geval gevoerd met de heer F. de Hartog, directeur van Verkoopkantoor Van der Heem N.V.

Jammer dat het technisch niet mogelijk is hier naar de Engelse televisie te kijken. Maar mocht u voor zaken of met vakantie toevallig 28 augustus aanstaande in Engeland zijn, vergeet dan niet 's avonds het ITA-programma Mainstreet Europe aan te zetten. U zult dan op het beeldscherm verscheidene Van der Heem-collega's zien, die 26 juli extra hun best deden om onze bedrijven goed voor de dag te doen komen.

Voor die medewerking worden zij bij deze nogmaals bedankt.

PUBLIC RELATIONS.

Voor de vakantie werd de heer W. A. Gissot, TV-Montage, Den Haag, de beloning voor een door hem ingezonden idee bekendgemaakt. Dat was het niet geringe bedrag van f 600,-, een beloning die de laatste jaren niet zo hoog is voorgekomen. Als we het idee lezen,

lijkt het zo simpel. Voor afvalmateriaal zag de heer Gissot een waardevolle bestemming. In tegenwoordigheid van de heren Kalshoek, Eysackers en Hey, overhandigde ir. Bourleffs, bedrijfsleider, de heer Gissot zijn beloning.

IN MEMORIAM

Donderdag 20 juli 1961 bereikte ons het tragische bericht dat in de nacht van woensdag op donderdag onze medewerker C. H. Dissel door een verkeersongeval om het leven was gekomen.

In een bedrijfsgemeenschap is het niet altijd vreemd als mensen uit onze gezichtskring verdwijnen. Wij staan er meestal niet eens bij stil. Tenzij het verdwijnen onherroepelijk is. Op zo'n dag zwijgt de muziek in ons bedrijf en worden wij, in welke mate dan ook, geconfronteerd met het tijdelijke van ons bestaan.

In de 1½ jaar, dat de heer Dissel in ons bedrijf werkzaam was op de afdeling Stampen heeft hij bij ons de herinnering van een harde werker achtergelaten. Hij ruste in vrede.

LOONSVERHOOGING

Zoals wij u vrijdag 28 juli j.l. nog door middel van de omroep bekend konden maken, heeft het College van Rijksbemiddelaars de aangevraagde loonsverhoging goedgekeurd. Dit houdt in dat de nu- en weeklonen met ingang van 3 juli 1961 met 6% zijn verhoogd en dat met ingang van 2 april 1962 nogmaals een verhoging van 3% mag worden gegeven op de nu- en weeklonen die vóór 3 juli 1961 van kracht waren.

Overeenkomstig de toezegging zullen de maandonnen met ingang van 1 juli 1961 met 6% worden verhoogd, terwijl met ingang van 1 april 1962 ook een verhoging van 3% op de maandonnen van vóór 1 juli 1961 van kracht zal worden.

BEDRIJFSTOERNOOI 1961

In een technisch knap gespeelde wedstrijd tegen het Haagse T.V.-montage team heeft het Utrechtse Metawa-elftal duidelijk haar kracht bewezen en vriend en vijand overtuigd, dat de beker dit jaar terecht is gekomen bij de ploeg, die er het meeste aanspraak op mocht maken.

De wedstrijd zelf was boeiend om te zien, doch reeds na een kwartier was de spanning ernst. Toch bleef de strijd tot het einde toe het aanzien zeer zeker waard.

Dat de sport in het algemeen, doch de voetbal sport in het bijzonder ook in de Van der Heem-gelederen een grote plaats inneemt, blijkt wel uit de opkomst der afdelingseffectieven. Maar hetst 14 teams hadden voor het traditionele bedrijfstoernooi ingeschreven. En al moesten jammer genoeg twee ploegen door verschillende oorzaken versterkt laten gaan, toch mag de opkomst van de andere teams zeer bevreemdend worden genoemd. Ondanks de minder gunstige weersomstandigheden werd er op vier prachtige verzorgde velden naar hartelust gevoetbald en wat één der belangrijkste facetten van het toernooi betreft, er werd zeer sportief gespeeld. De publieke belangstelling had echter wel wat groter kunnen zijn.

Er werd gespeeld in poules van drie teams. In poule A ontmoetten elkander Utrecht I (Metawa), Magazijnen en Telco. Daar werd Utrecht I (Metawa) overwinnaar, dank zij een beter doelpuntgetal. Het jonge Telco-team wist zowaar tegen Utrecht een gelijkspel (0—0) te bevochten. Aangezien echter de 1—0 overwinning op de Magazijnen niet voldoende was (Utrecht had reeds met 4—0 van dit team gewonnen) konden de Telco-ers helaas niet tot de halve finale doordringen. Toch betekent dit resultaat, dat zij tot een van de sterksten van het toernooi gerekend mochten worden.

In poule B stonden Utrecht II (Montage), TV-montage en het Kantoor-elftal Maanweg tegenover elkander. Hier toonde de TV-montage haar kracht. Door respectievelijk met 1—0 en 2—0 van het Kantoor en Utrecht II te winnen, plaatste zij zich in de halve finale. Het Kantoor werd in deze poule tweede, dank zij een overtuigende 4—0 zege op Utrecht II.

Poule C bracht de teams van de Stofzuigerafdeling, Kastfabriek en het Utrechtse Kantoorelftal tegenover elkander in het veld. In deze groep werd Utrecht III winnaar, dank zij een 4—0 overwinning op de Kastfabriek en een gelijkspel (0—0) tegen de Stofzuigermontage.

Het heeft de Stofzuigerafdeling dit jaar niet meegemaakt. Ondanks bij vlag en bij wimpel ging de voorhoede mank aan produktiviteit en dat met een paar goede schutters in haar gelederen.

En ten slotte poule D. Daarin waren ondergebracht de Stamperij, ENAF en de Montageschool. Door overwinningen resp. van 1—0 en 3—0 op ENAF en Montageschool wist hier de Stamperij tot de halve finale door te dringen. In tegenstelling tot andere jaren sprak nu de ENAF ook een woordje mee. Het team wist met 4—1 van de

De doelman van het TV-montage elftal weet door resoluut ingrijpen ergert te voorkomen.

Het Utrechtse elftal, dat met goed voetbal beslag legde op de wisselbeker.

De op de grond liggende Utrechtster is het er kennelijk niet mee eens, dat de Haagse doelman weer een doelpunt heeft weten af te slaan. Maar spannend was het!

Montageschool te winnen, wat voor de ENAF de tweede plaats in de poule betekende.

De halve finale bracht de twee Utrechtse teams tegen elkander in het veld. Voor de rust was van een groot krachtsverschil geen sprake, maar ná de pauze gaf een betere techniek en goede lichaamsconditie van Utrecht I (Metawa) de doorslag. Een 2—1 zege was het resultaat.

Op het tweede veld had de TV-montage geen moeite met de Stamperij. Door de 6—0 nederlaag werden de Stamperis alle verdere illusies ontroeven.

Door deze resultaten hadden Utrecht I (Metawa) en de TV-montage Den Haag zich in de eindstrijd gespeeld. De verwachtingen waren hoog gespannen en al hadden wij van de TV-montage felle tegenstand verwacht, het pleit vooral in deze wedstrijd voor haar, dat zij de gehele wedstrijd getracht

Vervolg pag. 5 kolom 3

Het Haagse TV-Montage-team kon tijdens de wedstrijd tegen Utrecht niet tot haar normale spel komen.

Gewijzigde regeling weekend-reiskosten

Ter vereenvoudiging van de bestaande regeling zijn hierin enkele wijzigingen aangebracht die door de directie en de ondernemingsraden zijn goedgekeurd.

- De gewijzigde regeling wordt 1 september 1961 van kracht en luidt als volgt:
1. Weekend-reiskosten zijn de kosten, die een werknemer moet betalen om per openbaar vervoermiddel van zijn woonplaats naar de woonplaats van zijn ouders te komen. Hieronder vallen zowel trein-tram-bus- als evt. boot-verbindingen. Deze regeling geldt alleen als de ouders in Nederland en in een andere gemeente dan de werknemer wonen, zolang dat zij niet met een lokaal vervoermiddel zijn te bereiken.
 2. Voor deze regeling komen in aanmerking ongeschuilde werknemers, die jonger zijn dan 26 jaar, mits aanmerkelijk is dat betrokkene zijn ouders bezoekt.
 3. Leder die voor het eerst voor deze regeling in aanmerking wil komen, moet een uittrekkel uit het bevolkingsregister van de gemeente van inwoning van de ouders overleggen.
 4. Het onder 3 genoemde uittrekkel moet elk jaar vóór 7 januari opnieuw worden overlegd.
 5. Afgezien van het feit of daadwerkelijk een bezoek aan de ouders wordt gebracht wordt tweemaal per maand een bedrag van de heen- en terugreis vergoed. Maandloners ontvangen deze vergoeding eenmaal per maand bij hun loon, uur- en weekloners krijgen wettelijk 6/13 gedeelte van de kosten van één weekend bij hun loon betaald.
 6. De vergoeding eindigt:
 - a. voor maandloners op de 1e van de maand, waarin betrokkene 26 jaar wordt;
 - b. voor uur- en weekloners in de week, waarin betrokkene 26 jaar wordt;
 - c. op de datum, dat een functionaris van de afdeling Personeelszaken het niet meer aanmerkelijk oordeelt, dat betrokkene zijn ouders bezoekt.
 7. De vergoeding wijzigt:
 - a. bij verandering van woonplaats van betrokkene of van zijn ouders;
 - b. bij overlijden van de ouders.

Een en ander moet onmiddellijk door betrokkene bij Personeelszaken worden gemeld.

5. Zij, die nu weekend-reiskosten ontvangen, maar hierop op grond van de nieuwe regeling geen recht hebben, behouden hun vergoeding tot uiterlijk 1 september 1962, op basis van de nieuwe regeling.

Zij, die tot nu toe regelmatig weekend-reiskosten vergoed kregen, worden automatisch door de afdeling Personeelszaken voor deze regeling opgegeven. Degenen, die sporadisch of in het geheel geen gebruik van deze regeling maakten, moeten om voor de nieuwe regeling in aanmerking te kunnen komen zich in verbinding stellen met de afdeling Personeelszaken, loestel 431.

OLYMPIA'S TOER DOOR NEDERLAND

door
J. A. DE JAGER

Een paar weken geleden stapte ik 's morgens met lood in mijn schoenen naar ons bedrijf aan de Maanweg. De avond daarvoor had de leiding van mijn club — de Haagse Wielervedinging „De Spartanen“ — mij verteld dat ik bij de 7 gelukkigen hoorde, die als team aan Olympia's toer gingen deelnemen. Voor een wielersportman, die het wat zijn training betreft alleen moet hebben van een paar uurrijen na zijn werk, was dat 'n hele eer. Maar hoe kreeg ik vrij? Wat is me dat meegevallen. Ik kreeg toestemming om mee te gaan, met als voorwaarde een verhaaltje voor het VDH-tje te schrijven. Nou, die belofte werd graag gegeven en hierbij ingelost.

9 juni togen we naar Amsterdam om aan dat unieke evenement te gaan deelnemen. We, dat waren Jack Meesters, Henry van Gent, Karel Hamelink, Gerrie Krielaart, Hans Veldkamp, mijn broer Wim en ik. Ons team was geadapteerd door de vervaardigers van voedsel voor dieren, die Felix de Kat en Bonzo de hond in hun advertentiecampagnes presenteren. Op onze trainingspakken en shirts waren die namen dan ook met forse letters vermeld. De voorbereidselen voor de start in het Olympisch stadion namen heel wat tijd in beslag. Er komt heel wat kijken voor zo'n sportgebeuren.

De eerste dag reden we van Amsterdam naar Roosendaal. Via Utrecht kwamen we op de Lekdijk. Daar viel de grote slag en verbrokkelde het peloton in drie forse moten. Onze ploeg kwam er niet zonder kleerscheuten af. De vreugde om de derde plaats van onze Jack Meesters werd vertroebeld door het verlies van Henrie van Gent. Henrie had een lekke band gekregen en daarvoor 23 minuten achterstand. Dat was meer dan de toegestane 10 procent van de tijd van de winnaar en dus kon hij naar zijn woonplaats Leiden terugreizen.

De tweede dag werd er 's morgens een gewone etappe en 's middags een ploegentijrit verreden. In die tijrit konden we nog maar met 5 man starten, want 's morgens kwam Hans Veldkamp te laat binnen. Bovendien maakte Jack Meesters nog een flinke smak. We maakten danook een slechte tijd. Op één na de laatste, met 4 minuten na de winnende ploeg.

De derde rit voerde ons 's zondags van Veldhoven naar Heerlen. Dat was 'n zware etappe! Niet zoeer door de afstand als wel door de hewvels aan het einde van de rit. Zelf was ik op dat moment aardig door de moeilijke momenten heen gekomen.

De eerste dag had ik het wel erg moeilijk gehad. Een afstand van 165 kilometer had ik nog nooit gefietst of getraind. U kunt me geloven of niet, maar als je dagelijks hooguit 2½ en 's zondags eens een keertje 3 uur op de fiets zit, is 4 uur lang in het zadel met een tempo van om en bij de 42 kilometer een gedachte opgave. Toch was ik de eerste twee dagen zonder kleerscheuten doorgelopen en bij de derde etappe op die zondag begon ik me zelfs lekker te voelen.

Met nog 25 kilometer van de 170 te rijden kwam de pechvogel roet in het eten gooien. De ketting liep, juist bergop gaande, van het dubbele voorblad en liep daaruit nog hichfjes vast. Zo'n betrekkelijke kleingheid betekent in werkelijkheid een ramp. Terwijl ik tot dat dit gebeurde in de aller-voorst geleideren huiste, werd ik door deze pech naar de achterste helft teruggedragen.

Maar onze ploeg moest die dag zwaardere klappen incasseren. Jack Meesters, daags tevoren al hard gevallen, kreeg een lekke band, raakte achter en stapte in de bezenwagen. Een paar kilometer verder kwamen Krielaart en Hamelink te vallen en moesten per ambulance naar de finish gebracht worden waar de toerdokter flinke vleeswonden moest hechten. Alleen Wim en ik waren nog over van de trotse Felix-Bonzoploeg, die oorspronkelijk beslist goede kansen in zich had om zich uiterst eervol in het ploegenklassement te plaatsen. Nu, met nog maar twee mannen in de strijd, was dat verkeken, want je moet met drie renners zijn om in dat klassement mee te tellen.

Van dat moment af werden we in de toekaravaan een soort bijzondere mannekes, echte vrijbuiters. Daarvan hebben we ook trachten te profiteren. De eerste poging deed Wim de vierde dag. Spoorbomen gooiden roet in het eten. Toen de vijfde en zesde dag de

Vervolg pag. 6 kolom 1

Op bovenstaande foto ziet u de heer G. C. Kuennen, directeur van Stokvis Malaya. Hij bevestigd zich voor een Boedhistische slangentempel op het eiland Penang. De versiering om zijn hals leeft echt!

Bemetel-diploma's uitgereikt

In de 3e week van juli zagen weer een aantal leerlingen van onze Beroepsopleiding hun streven naar meer vakmanschap beloond. In deze week werd hun namerlijk het Bemetel-diploma uitgereikt. De gelukkigen waren: A. C. Bos, C. T. v. d. Tol en L. C. H. Coret (diploma Gereedschapmaken); H. Lacker (hoogste landelijk behaalde cijfer) en W. Oskamp (diploma Stempelmaker); M. J. Jonkman en J. J. Lever (diploma Frezen).

Geslaagd voor:

het diploma van de cursus Meet- en Regeltechniek aan de H.T.S.: C. J. Kraijtenbrink, Laboratorium Elektronische Apparaten, Den Haag.
het I.V.I.O.-sluitdiploma: mej. D. Middendorp, Financiën en de heren K. Leheveld en G. v. d. Zwan, Draaerij, allen werkzaam te Den Haag.
het diploma Handelscorrespondentie Nederlands: mej. G. C. Valkenburg, Bibliotheek Den Haag.

het examen Calculator: P. Pronk, Voorcalculatie Den Haag.

de cursus Electronica: W. Bal, Montage Elektronische Apparaten, Den Haag.

het diploma Spaans van de Vereniging voor Taal Handelsonderwijs met bevoegdheid tot lesgeven: mej. J. H. Verhoogh, Verkoopkantoor.
het diploma Elektrotechnisch opzichter-tekenaar van de Vereniging De Ambachtsschool te 's-Gravenhage: L. B. Pors, Huisvesting.
het examen Televisiemonteur: J. de Weijer, T.V.-Montage, Den Haag.

WILT U ENGELS LEREN?

Dan wijzen wij u op de volgende mogelijkheden:

- A. Op maandag 4 september a.s. wordt de cursus van het afgelopen jaar voortgezet. Tevens oeteningen in discussiegroepen.
- B. Dinsdag 5 september voortzetting cursus Engels: Handelscorrespondentie en grammatica (afwisselend om de week).
- C. Donderdag 7 september wederom een cursus Engels voor beginners.

Of Nederlands?

Deze cursussen zouden wij willen noemen: Woordkreus en zinsbouw. Ongetwijfeld een cursus die in een grote behoefte zal voorzien, want onze eigen omgangstaal komt in woord en geschrift heel vaak in het gedrang. Deze cursus zal u de weg wijzen naar een verantwoord gebruik van de Nederlandse Taal. Cursusdag: vrijdag.

Alle cursussen worden in Den Haag gegeven door de heer G. A. Wehrmeijer, telkens direct na werkhijd.

Het lesgeeld voor alle cursussen bedraagt f 1,— per uur. Men schrijft in voor de gehele cursusduur (september 1961 tot en met juli 1962).

Opgave aan de heer G. C. Koopman, afd. Opleiding en Vorming, toestel 544, vóór 4 september a.s.

JUBILEUM HEER BLOKPOEL

Op donderdag 27 juli j.l. vierden wij het jubileum van de heer Blokpoel in de kantine van de Kastenfabriek. In een allergevoeligste sfeer, typerend voor de aard van de talrijke relaties van de jubilaris, werd door een groot aantal collega's het gezin Blokpoel ontvangen.

Na het plaatsnemen van het echtpaar en de kinderen werd het woord gevoerd door achtereenvolgens de heer Schouten, als afdelingschef, de heer Van Duren, chef Personeelszaken, ir. Bortoffs, als voorzitter Veiligheids-

commissie, waarin de jubilaris een actieve rol pleegt te spelen en de heer Ten Pierick, namens de O.R.

De heer Verver, die als ceremoniemeester optrad, sprak de verbindende tekst en overhandigde ten slotte namens de collega's uit de afdeling en andere personeelsleden de cadeaus in de vorm van een kampeebord en een fraaie klok. Het dankwoord van de jubilaris, gevolgd door een hartelijk handenschudden, vormden het slot van een feestelijk samenzijn.

HET KAN OOK

NU NOGI!

In een Nederlands weekblad zellustrerd werd een verschromt onder bovenstaande titel van tijd tot tijd het relaas van een Nederlander die van aanpakken weet, die meestal alleen met zijn handen begon te werken, maar met een dosis doorzettingsvermogen in de loop van enkele jaren wist op te klimmen tot eigenaar van een bloeiend bedrijf. Ja leest zo'n verhaal en denkt: „Hoe is het mogelijk?“

Verder doet het je weinig. Het staat zo ver van je af. En dan zie je emigrantenstapen vertrekken met hen, die beweren dat het nu beslist niet meer kan. Totdat je plotseling in je naaste omgeving geconfronteerd wordt met iemand die heeft bewezen dat het beslist wél kan.

Laten wij man en paard noemen. Op 27 september 1954 kwam als leerling — zij het niet zo pleijong meer — op onze Bedrijfs-school J. I. M. van Seggelen binnenstappen. Om een lang verhaal

kort te maken: op 1 september zal hij er als leraar binnenstappen.

Tussen die twee data ligt een periode van 7 jaar, een periode van hard werken en hard studeren, met alle ups en downs van dien. Dank zij zijn doorzettingsvermogen en de orontheuvelijke steun van het thuisfront zijn de downs tot nu toe overwonnen.

Wij als toeschouwers kunnen hem slechts felicitieren met deze proef en hem succes wensen bij het vervullen van de mooie, maar moeilijke taak die hem wacht.

E.H.B.O.-examen

Op 25 juli 1961 is in Den Haag door dokter W. J. Waal het examen voor E.H.B.O. afgenomen. Alle kandidaten slaagden; het zijn de heren J. C. Sekeris, P. M. Steijger, A. N. van Welzen, H. Lacker, J. Bruijn en K. Groen.

De opleiding was evenals voorgaande jaren in handen van onze bedrijfsarts, dokter C. P. van Werkum geweest, met assistentie van de heer W. J. Reijndorp.

Gewijzigde telefoonnummers

Hoewel in Den Haag zojuist een nieuwe telefoonruids is uitgegeven maken wij u alweer enkele wijzigingen bekend:

hr J. M. Kemper	226
hr Wiggenraad	220
hr Admiraal)
hr Verelzen)
groep Statistiek	228

UTRECHTSE SOLEXRIT GROOT SUCCES

Op zaterdag 22 juli werd in Utrecht de 10e Solex-rit gehouden, waaraan 65 personen hebben deelgenomen. De start vond plaats op het terrein van de fabriek Kaulsekkade en het eindpunt was de kantine van de fabriek Abstederdijk. De heer Verharen had een rit uitgezet van 48 km, die met een gemiddelde snelheid van 18 km per uur moest worden gereden.

Vanaf de start werd het Merwedekanaal gevolgd en uitgekeken naar het woord STOP dat bij de Amsterdamsse straatweg bleek te staan omdat dit een voorrangsweg is. De straatweg werd gevolgd tot in Maarssen, waarna in de richting Haarzuilen werd gereden. V/c kwamen bij de eerste tijdscontrole. Vlak voor het slot Haarzuilen gingen we linksaf om na enkele keren de route-omschrijving te hebben gelezen tot de ontdekking te komen dat we de richting Vienten moesten hebben. In Vienten krioelde het van Solex-rijders, die elkaar vreemd aankijken en stonden te discussiëren waar de githweg zou zijn die op de routeomschrijving stond. Hier hebben niet veel wegen naar Rome geleid, maar wel naar Montfoort. In het oude Montfoort kwamen de deelnemers onder een poort door, die aan het eind van de rit nog een aandeel had in de puntentelling; de vraag wat er op de poort stond, namelijk Museum voor oudheden, werd door weinig deelnemers goed beantwoord.

Hierna ging het naar IJsselstein; de reusachtige radio- en televisiezenders keken hier op ons neer, terwijl routecontroleur Van Hattum de kaarten afstempelde. In Jutphaas kreeg iedereen belangstelling voor hotel „Anno 1790“, Agfistigaren en een bakker, Shuis gebeten. Het hele dorp werd doorkrast; hier was ook de laatste tijdscontrole.

Langs de Vaartse Rijn ging het naar Utrecht. Het vladuct bleek een moeilijke opgave in de route te zijn, want vele deelnemers ontmoeten elkaar op het verderop gelegen in aanbouw zijnde kanaalstrand. Van hen die het vladuct overgingen, namen velen geen notitie van het ronde witte bord met rode rand en vielen toen in handen van de heer De Baar die hun een flink aantal straatpunten gaf. Hierna was het niet moeilijk meer en door het oude Hooggraven gedeelte ging het naar de fabriek Abstederdijk. De heer Keuning vertelde de prijzen uit, na bekend te hebben gemaakt, dat het aantal straatpunten van 34 tot 150 varieerde.

De prijswinnaars (achter hun naam het aantal straatpunten) zijn:

hr v. d. Lindén — hr v. d. Lindén	34
hr Adelaar — hr Bouwmeester	48
hr Lammers — hr Kryden	52
hr v. d. Berg — hr Morren	54
hr de Bruijn — hr Plomp	60
hr van Asperdt — mevr. v. Asperdt	61
hr Hensbergen — hr Slem	60
hr van Loovezjin — mevr. v. Loovezjin	62
hr Bredewoud — hr Slagmolen	62
hr v. Bennekom — hr Slinkers	62
hr de Graaf — hr Lenssen	62
hr Stomp — mevr. Stomp	62

Na de prijshetking kwamen nog een verloting voor de niet-prijswinnaars en de controeurs aan de orde.

De heer Boffenberg dankte de organisatoren, controeurs en andere medewerkers voor hun werk aan deze rit, die nu eens door het westerlijk deel van de provincie Utrecht liep, hetgeen zeer de moeite waard bleek te zijn.

D. Roep.

Op donderdag 27 juli werd aan de heer L. KOK, werkzaam in de afdeling Montage van onze fabriek Utrecht een bedrag van f 125,— betaald als beloning voor een door hem ingezonden idee.

De heer Kok had een histigheijde bedacht voor de wikkelmallen voor verschillende statoren. Door het anders

plaatsen van de vastzetschroeven aan de wikkelmallen kon de wikkelploeging vlietter worden gedaan en daardoor een behoorlijke besparing worden bereikt.

Op de foto overhandigt ir. Keuning, de bedrijfsleider van fabriek Utrecht, de beloning aan de heer Kok.

heeft tot acceptabel tegenspel te komen.

Onderwerpen wij beide spelwijzen aan een nadere beschouwing, dan komen wij tot de conclusie, dat Utrecht veel nauwkeuriger combineerde en veelal de bal het werk liet doen. Hier trad al gauw de grotere routine bij haast alle spelers aan het licht, in tegenstelling tot de TV-monteurs, waar het voorarmmelijk van enige goede individualisten moest komen. Dat de uitslag tot een 5-1 zege voor Utrecht beperkt bleef, is hoofdzakelijk te danken aan het voortreffelijk werken van de TV-monteurs, die enige zeker schijnende doelpunten op spectaculaire wijze wist te voorkomen. Het was bijzonder verheugend, na afloop van de wedstrijd van onze TV-monteurs te mogen horen, dat zij veel bewondering hadden voor het verloonde spel van hun tegenstanders en dat de overwinning door Utrecht volkomen verdiend was. Zo hoort het, mannen van Rijff!

De heer K. J. van Duren, chef Personeelszaken, overhandigt de wisselbeker aan de Utrechtse aanvoerder.

Ook een woord van waardering voor de jongens van de Montageschool. Zij toeh deden voor het eerst mee aan het toernooi en begrepen, dat zij, met maar een enkele werkelijke voetballer in hun geleideren, geen enkele reële kans zouden maken. Maar zij hebben de opzet van het toernooi begrepen. Bravo, jongens. Hier kunnen bepaalde andere afdelingen een voorbeeld aan nemen.

Verder rest ons nog een woord van dank aan de bondschepscheiders, die tot volle tevredenheid deze wedstrijden op kundige wijze hebben geleid. Een woord van dank aan de directe, die ons financieel in staat stelde het toernooi te organiseren, is hier zeker op zijn plaats.

Na afloop werden de prijzen uitgereikt door de heer K. J. van Duren, chef Personeelszaken.

Het was, ondanks regen en wind, een toernooi, waar allen weer met veel geregen op kunnen terugzien.

- J. H. Stal.
- De eindstand:
1. Utrecht I (Metawa).
 2. T.V.-montage, Den Haag.
 3. Utrecht III (Kantoor).
 4. Stamperij, Den Haag.

Kantine Kastenfabriek gesloten

In verband met een daar te houden bijeenkomst zal op dinsdag 29 augustus a.s. de kantine van de Kastenfabriek in beide pauzes voor het personeel gesloten zijn.